

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.13/2013/8. szám

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi január hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az erős felindulásból elkövetett emberölés büntette miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2012. november hó 27. napján kihirdetett 4.B.561/2011/25. számú **ítéletét megváltoztatja**, az erős felindulásban elkövetett emberölés büntetteként értékelt cselekményt a Btk.160.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés d./ pontja szerinti emberölés büntettének minősíti, a kifosztás büntette a Btk.366.§./1/ bekezdés b./ pontja szerint minősül.

Ezért halmazati büntetésül az első fokú bíróság által alkalmazott büntetéseket tekinti kiszabottnak azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2012. szeptember 20. és november 27,. napján tartott nyilvános folytatólagos tárgyalások alapján hozott 4.B.561/2011/25. számú ítéletével a 2011. április 6. napjától előzetes fogvatartásban lévő **I.r. vádlottat** a korábbi Btk. (1978. évi IV. törvény) rendelkezései alapján bűnösnek mondta a Btk.167. §-ba ütköző és eszerint minősülő erős felindulásban elkövetett emberölés büntettében,

valamint a Btk.322.§ (1) bekezdés b.) pontjába ütköző és eszerint minősülő kifosztás büntetében.

Ezért halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt 2011. április 6. napjától 2012. november 27. napjáig beszámította.

A bűnjelek lefoglalását megszüntetette, egy részüket kiadni rendelte a sértett örökösének, az adathordozókat a lefoglalást szenvedőknek, más tárgyakat **Á.F.-nének**, valamint a vádlottnak, a nyomhordozó bűnjelek megsemmisítését elrendelte. Kötelezte a vádlottat 1.025.858 forint felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Ezen ellen az ítélet ellen védelmi oldalról jelentettek be fellebbezést, a vádlott a fellebbezését nem indokolta, védője a kifosztás vonatkozásában felmentést, valamint erre is tekintettel a büntetés enyhítését kérte.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.40/2012/5-I. számú átiratában a tényállás kiegészítés és pontosítás mellett indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott cselekményének átminősítését az emberölés büntettének privilegizált esetéről, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettére, a szabadságvesztés végrehajtás tekintetében pedig a fegyházfokozat elrendelését.

A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a tényállásban rögzítettek alapján a büntetőjogi felelősség enyhébb megítélését eredményező erős felindulásban elkövetett emberölés törvényi tényállási elem hiányában nem állapítható meg, mert a vádlottnak az anyagi gondjai miatt érzett tartós érzelmi feszültsége kizárólag a saját hibás döntéseire vezethető vissza, jelentős részben maga hozta létre a kiváltó okot, így tettének a magatartásától lekülöníthető, méltányolható kiváltó oka hiányzik.

A Btk. 166. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés d.) pont szerinti, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettére indítványozta átminősíteni a cselekményt arra tekintettel, hogy 18 cm pengehosszúságú, az élet kioltására alkalmas kétélű késsel, 12 alkalommal szúrta meg a sértettet oly módon, hogy életfontosságú szerveit támadta. A sértett sérülései igazolják, hogy erőteljesen védekezett, a vádlott kitartóan, gátlástalanul, emberi mivoltából kivetkőzve törekedett arra, hogy az életét kioltsa.

A tényállás több ponton történő kiegészítését, illetve helyesbítését a fellebbviteli főügyészség az alábbiak szerint indítványozta:

-A nyomozati iratok 1346-1348. oldalain elfekvő kölcsönszerződés tartalma alapján azt a kiegészítést, miszerint „A hitelező a kölcsönszerződést jogosult azonnali hatállyal felmondani és a teljes hitel tartozást járulékaival együtt esedékessé tenni, ha a személyes adósok, vagy az zálogkötelezettek a jelen szerződés alapján őket terhelő valamely kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a szerződést megszegik.”

-A vádlott nyomozás során tett beismerő vallomása alapján a kiegészítést akként, hogy „A sértett által részére átutalt 13 millió forintot részben banki törlesztésre fordította, részben pedig felélte.”

-A nyomozati iratok 263-265. oldalain elfekvő okirat tartalma alapján a kiegészítést azzal, hogy „A sértett 2011. február 19. és 2011. március 7. napja közötti időszakban többször türelmetlenül, ironikus hangnemben sürgette a vádlottat az elmaradt törlesztő részlet megfizetésére, aki azonban hitegette a sértett.”

-A tényállásban annak rögzítését is, hogy a vádbeli alkalommal a sértett milyen kifejezést használt, vagyis „, bugris paraszt, kurva szemét családja van, jöjjön csak kövérkém, jöjjön, menjen csak, arra vigyázzon, össze ne barmolja, vagy piszkítson valamit.”

Az elkövetési eszköz vonatkozásában a tényállás pontosítását az ítélet 6. oldal utolsó bekezdésében akként, hogy „a szúrt, metszett sérüléseket mintegy 18 cm pengenhosszúságú kétélű penge okozta”, az orvosszakértői boncjegyzőkönyv és szakvélemény (nyomozati iratok 160-172.) alapján.

A vádlott terhére további súlyosító körülményként indítványozta értékelni a vagyonelleni bűncselekmények elszaporodottságát.

Rámutatott a Fellebbviteli Főügyészség arra, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetés a súlyosítási tilalom folytán nem szigorítható, azonban a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a tilalom nem érinti. A Btk. 42. § (2) bekezdésének 2. pontja értelmében az indítványozott minősítés változtatáshoz igazodóan a büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta a jogi álláspontját, miszerint az ölési cselekmény minősítése változtatásra szorul. Kifejtette, hogy önmagában a vádlott elkeseredettsége, felindultsága nem elegendő a méltányolható külső ok megállapításához. Nem vitatta, hogy a vádlott felindultságához - amely ép lélektani alapon alakult ki - a sértett hangvétele hozzájárulhatott, azonban a sértett stílusa, álláspontja az sms-ekből, korábbi megjegyzéseiből a vádlott számára ismert volt és számíthatott rá, milyen viselkedést fog a sértett tanúsítani.

A tett elkövetésekor gátlástalan törekedett a sértett életének kioltására, gyors egymásutánban, a 18 cm pengenhosszúságú késsel tizenkétszer szúrta meg a sértettet, életfontosságú szerveket támadott. Ily módon a cselekménye különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely csak az átiratban írtaknak megfelelően szorul pontosításra, illetve kiegészítésre.

A kifosztás büntetettét is megvalósította a vádlott, hisz miután törölte az eltulajdonított számítógépről az adatokat, azt értékesítésre átadta a fiának.

Az alkalmazandó jogszabályt illetően - a feltételes szabadság kedvezőbb lehetőségére figyelemmel - a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazását indítványozta, kiegészítve azzal, hogy az új törvény alapján a cselekmény a Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d.) pontjába ütközik, a kifosztás büntette a Btk.366.§ (1) bekezdés b./ pontja szerint minősül.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház és a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint a büntetés 2/3-ad részének letöltése után bocsátható a vádlott feltételes szabadságra.

A védő a nyilvános ülésen a fellebbezést fenntartotta, azzal egészítette ki, hogy a büntetés végrehajtásnak eggyel enyhébb, fogház fokozatban történő elrendelését indítványozta.

Perbeszédében az elsőfokú eljárásban elhangzott védői érvelést kiegészítve kitért azokra az elemekre, hogy miért nem foghat helyt a fellebbviteli főügyészség indítványa.

Az élet elleni cselekmény vonatkozásában kifejtette, hogy az ügyész is az emberölés privilegizált esetére módosította az eredeti vádat. Megalapozott tényállás esetén, ha a másodfokú eljárásban nincs felvéve bizonyítás, a felülmérlegelés tilalmába ütközne a fellebbviteli főügyészség indítványának elfogadása, mivel eltérően a bizonyítékokat nem lehet értékelni, a másodfokú felülbírálat során is irányadó tényállásból álláspontja szerint az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettére vonható csak okszerű következtetés.

Védence tettét a cselekmények történeti folyamatában és nem abból kiragadva kell szemlélni, aki együttműködést kért a sértettől, hogy meglévő tartozását kiválthassa. A sértett először reményt keltett, majd váratlanul megtagadta az együttműködését. Személyeskedő gúnyolódásba kezdett, mindez nagyfokú, méltányolható indulatot váltott ki a védencénél.

A kifosztás büntette vonatkozásában - a felmentés érdekében - az eltulajdonítási szándékot vitatta. A sértett számítógépének elvitelével álláspontja szerint védencc büntetlen utócsselekményt valósított meg, az adott helyzetben ez ésszerű cselekedet volt részéről, célja a számítógép elvitelével az volt, hogy bizonyítékot tüntessen el. Az ölési és a vagyoni elleni cselekmények halmazata így látszólagos.

A büntetés kiszabási körülmények vonatkozásában az ügyészi indítvány elutasítását kérte, mert azt statisztikai adatokkal nem látta igazoltnak a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

Hivatkozott arra is, hogy védenca személyisége a büntetés végrehajtási fokozat enyhítését és nem annak súlyosítását indokolja.

A fellebbezés eredménytelensége, illetve a fegyházfokozat elrendelése esetén az új Btk. alkalmazását indítványozta. Egyetértett a főügyészség álláspontjával, hogy az új Btk. a feltételes szabadság szempontból enyhébb elbírálást tesz lehetővé.

Az ítéletábra a bejelentett védelmi fellebbezés alapján a Be. 348. § (1) bekezdésének megfelelően a Tatabányai Törvényszék ítéletét a megelőző eljárással együtt teljes körűen felülbírált. Ennek eredményeként a fellebbezést nem találta alaposnak. A fellebbviteli főügyészség minősítés változtatásra és az alkalmazandó jogszabályra, a büntetés végrehajtására tett indítványa alapos.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási hibát, szabálytalanságot nem vétett, ami az érdemi felülvizsgálatot akadályozná, a tárgyaláson foganatosított eljárási cselekmények és a nyomozó hatóság felderítő munkája törvényes rendben folyt, eljárásjogi hibára az érdekeltek sem hivatkoztak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékeléséről számot adott, ennek eredményeként a lényeges tényeket illetően megalapozott tényállást állapított meg.

A vádlott a nyomozás során feltáró vallomást tett, ettől függetlenül az elsőfokú bíróság az ügyben széleskörű bizonyítást folytatott le. Kihallgatta a vádlottat, aki a nyomozati vallomását fenntartva, azzal egyező tartalmú vallomást tett, kihallgatta tanúként a vádlott hozzátartozóit, **1. tanút**, akinek a vádlott fia a sértettől elvitt laptopot értékesítette. Meghallgatta továbbá tanúként a sértett fiait, utcabeli szomszédját, elrendelte a vádlott elme és tudatállapotára, személyiségére nézve szakvéleményt adó szakértők együttes meghallgatását. Felolvasással ismertette a védő által becsatolt, továbbá az ügyben a nyomozás során beszerzett iratokat, szakvéleményeket, tanúvallomásokat.

A tárgyalás részévé tett bizonyítékok értékelése körében a vádlott által elmondottakat összehasonlította az egyéb bizonyítékokkal, így pontonként a tanúvallomásokkal, a helyszíni szemle, lefoglalás jegyzőkönyvi adatokkal, az okirati bizonyítékokkal, a vádlott telefonjából kimentett sms adatokkal, a vádlott útvonalát igazoló cellainformáció és a videó-felvételek adataival, a számítástechnikai szakértői véleménnyel. A vádlott beismerését ezek a terhelő bizonyítékok leigazolták és kétséget kizáróan alátámasztják az ölési cselekményre, annak előzményére és az utócselekményre nézve megállapított tényeket.

A tényállás tehát megfelel a bizonyítékoknak, az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve feltárta, hogy milyen gazdasági kapcsolatban állt a

vádolt a sértettel, a tettet megelőzően az anyagi helyzete miként nehezült el, a sértett megölését miért követte el.

Az objektív orvosszakértői vélemény alapján állapította meg a sértett megölésének módját, az elszenvedett sérüléseinek jellegét, mely sérülések állnak közvetlen okozati összefüggésben a sértett bekövetkezett halálával.

Az elsőfokú bíróság által elfogadott pszichológus és elmeorvos szakértők véleménye szolgált alapul annak megállapítására, hogy milyen tudatállapotban volt a vádlott a tétének elkövetéskor.

Az ítélet tábla a tényállásnak csupán kisebb pontosítását illetve kiegészítését tartotta szükségesnek az iratok tartalma alapján, a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően.

A 2004. május 6. napján kelt kölcsönszerződés / nyomozati iratok 1346-1348. oldal / alapján az ítélet 5. oldal utolsó előtti bekezdését azzal egészítette ki, hogy „A sértett jogosult volt a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondására, egyidejűleg arra is, hogy a teljes - 13 millió forint tőke és ennek évi 21 százalékos kamataira vonatkozó - hitel tartozást járulékaival együtt esedékessé tegye, ha a személyes adósok, úgymint a zálogkötelezettek a szerződés alapján őket terhelő valamely kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a szerződést megszegik. „

Továbbá ugyanezt a bekezdést folytatólagosan a vádlott nyomozás során tett beismerő vallomása alapján / nyom iratok 1894. oldal / azzal egészítette ki, hogy „A sértett által részére átutalt 13 millió forintot két részben kapta meg, 4.000.000.-forintot közvetlen utalással a banki hiteltörlesztésre fordította, a többit pedig a családjával szükségleteikre felélték..”

Karácsony József igazságügyi számítástechnikai és informatikai szakértő véleményében szereplő / nyomozati iratok 263-265. oldal / sms üzenetek tartalma és a vádlott vallomása / nyomozati iratok 1900. oldal / alapján az ítélet 6. oldal első bekezdését kiegészítette azzal, hogy „A sértett 2011. február 19. és 2011. március 7. napja között telefonon küldött üzeneteiben többször türelmetlenül sürgette a vádlottat az elmaradt törlesztő részlet megfizetésére, aki azonban azzal hitegette a sértettet, hogy kórházi kezelés alatt áll, illetve feladja a törlesztő részletet, majd március 16. napjáig tett ígéretet tartozása megfizetésére.”

A tényállásban az ítélet 6. oldal hatodik bekezdésében rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a sértett sértő megjegyzést tett a vádlottra és családjára. Az elfogadott vádlotti vallomás alapján magából az ítélet indokolásából a 9. és a 10. oldalon írt kijelentéseket - vagyis a vádbeli alkalommal a sértett milyen szavakat használt - „bugris paraszt, kurva szemét családja van, jöjjön csak kövérkém, menjen csak, arra

vigyázzon, össze ne barmoljon, vagy piszkítson valamit "az ítélet tábla a tényállás részének tekintette.

Az elkövetési eszköz vonatkozásában a tényállás pontosítására annak bizonytalanságot tükröző megfogalmazása miatt volt szükség.

A vádlott beismerte, hogy késsel szurkálta meg a sértettet, a boncolás adatain nyugvó orvosszakértői vélemény / nyomozati iratok 160-172. oldal / rögzíti, hogy a sértett sérüléseinek jellege a mintegy 18 cm hosszúságú, éllel, hegygel bíró tárgy okozó szerepét támasztják alá, ennek a kés, mint elkövetési eszköz megfelel.

Mindezek alapján az ítélet 6. oldal utolsó bekezdését az ítélet tábla akként helyesbítette, hogy „A szúrt, metszett sérüléseket mintegy 18 cm pengenhosszúságú kétélű kés okozta.”

A tényállás - a Be. 361. § (2) bekezdés a.) pontjában foglaltakra figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja szerinti - fenti kiegészítésekkel, illetve pontosítással teljes körűen megalapozottá vált, a Be. 352. § (2) bekezdésben írtak szerint a felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítélet tábla erre alapította.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg - mind az élet elleni, mind a vagyon elleni bűncselekményben - a vádlott bűnösségét, a cselekmények jogi minősítésére levont jogi következtetése azonban az erős felindulásban elkövetett emberölés vonatkozásában nem felel meg sem az elkövetéskori, sem az elbíráláskor hatályos anyagi jog szabályainak.

Az emberölés privilegizált esete akkor valósul meg, ha az elkövető olyan méltányolható okból - tehát erkölcsileg legalábbis menthető, komoly, elfogadható indokból - származó, élelektani alapon létrejött, tudatot elhomályosító indulat hatására cselekszik, amely miatt a megfontolás, megfontolás kialakulása számára lehetetlenné válik.

Kétségtelen, hogy a vádlott élet elleni cselekménye indulati, rögtönös volt, gondolati szinten sem tervezte el a sértett megölését, annak nem volt előzménye. Dr. Donászi Marianne és Dr. Szeles Géza igazságügyi orvosszakértők megállapították, hogy a vádlott az ölés elkövetésekor élelektani alapon létrejött tudatbeszűkültség állapotban volt, a cselekmény elkövetését megelőzően anyagi gondjai miatt már a tartós érzelmi feszültség állapota fennállt nála.

Az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt a pszichológus szakértő is megerősítette, a szakértők között nem volt vita a vádlott tudatbeszűkültség állapotát illetően, amely állapot meglétét az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően az ítélet tábla is elfogadta.

Ugyanakkor a jelen ügyben az előzményeket figyelembe véve, a megvalósult ölési cselekményhez vezető vádlotti indulat kialakulása nem vezethető vissza kizárólag egyedül a sértettnek felróható, a vádlott szempontjából méltányolható külső okra, ezért téves a cselekmény minősítése.

Az indulatot kiváltó okot vizsgálva, egyetértett az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, hogy a vádlott évekkal korábbi magatartását nem lehet a vádbeli esettől leválasztani.

A tényállásból következően a vádlott tisztában volt azzal, hogy milyen nagyságú törlesztéseket kell éveken át fizetnie, és ha nem tudna teljesíteni, a sértett élhet a kölcsönszerződésben foglalt jogaival, nem fizetés esetén a jelzálogként lekötött ingatlanokat akár el is veszítheti. Az ítélőtábla nem vizsgálta, hogy ésszerű szerződést kötött-e a vádlott, de tény, hogy 2010-ig nem volt probléma a kölcsön visszafizetésével a vádlott és a sértett között, ha késett, a sértett haladékat adott. A vádlott más magánszemélyektől is további kölcsönöket vett fel, így 2010. év második feléig tudta görgetni az anyagi problémáit, de már úgy eladósodott, hogy a vállalt törlesztést a sértettnek nem tudta fizetni. Jelezte a sértett, hogy értékesíteni kívánja a jelzálogként lekötött ingatlanokat, mindez a vádlott hozzátartozóinak is tudomására jutott.

2011. márciusában megtudta tehát a családja is, hogy eladósodott a sértettnek, a vádlott ekkor szembesült azzal, milyen helyzetbe hozta a családtagjait.

Ebben a mentálisan feszült állapotban kereste fel a sértettet, új feltételeket akart kérni, amihez a sértett nem viszonyult megértően, elzárkózott a vádlott által ajánlott megoldástól.

A sértett elutasító magatartása - az sms-ben küldött üzenetváltásokból kitűnően - nem volt olyan új körülmény, aminek lehetősége semmilyen szinten sem vetődhetett fel a vádlottban. Amikor a lakásán őt felkereste és a sértett gúnyolódó hangnemben, sértő megjegyzéssel illette a vádlottat és családját, mindez nem jelentett olyan súlyos sérelmet, ami miatt fel lehetne erkölcsileg menteni a vádlottat a tette alól. A sértettnek a vádlottra tett megjegyzései az önérzetét bánthatták, de nem olyan súlyúak, amely a felfokozott, konkrét indulatát erkölcsileg igazolja.

Az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapíthatóságánál azt is vizsgálni kell, hogy milyen súlyú a kiváltó ok, mennyiben arányos a vádlotti magatartás az elszenvedett sérelemmel, mennyiben vezethető vissza a vádlott magatartásától független külső okra. Jelen ügyben a vádlott túlméretezett indulati kitörése nem alapoza meg a méltányolható indokot, vagyis az emberölés büntetnének privilegizált esetét. Elfogadta az ítélőtábla a szakértői véleményt arra nézve, hogy az élet elleni cselekmény indulati, rögtönös szándékból fakadt, a sértett magatartásának is komoly szerepe volt abban, hogy a szakértők által megállapított robbanásszerű cselekmény a

vádlottnál bekövetkezzen, azonban a privilegizált emberölés megállapításának az irányadó tények mellett nincs alapja.

A vádlott indulata annak következtében alakult ki, hogy a sértett csupán egy heti haladékot adott a tartozásának rendezésére, és abban döntő szerepet játszott annak felismerése, hogy nem tudja megoldani az anyagi problémáit. A sértett gúnyos megjegyzései a vádlott testalkatára, az ingatlanainak elvesztésére, a vádlott önérzetét bántotta, de önmagában jelentéktelen sérelem volt, a vádlott által saját magának előidézett anyagi kilátástalanság miatt érzett elkeseredettségével együtt vált alkalmassá az indulat kiváltására. A sértett arroganciájának, megjegyzéseinek súlya nem áll arányban a vádlottnak azzal a magatartásával, amivel az ölési cselekményt végrehajtotta. Az indulata tehát nem méltányolható, bár rögtönös szándékkal, tudatszűkült állapotban történt a sértett megölése, az erős felindulásban elkövetett emberölés büntette megállapítását tényállási elem hiányában nem teszi lehetővé.

A vádlott szándéka legalább eshetőlegesen a sértett megölésére irányult. A sértettet egymás után tizenkétszer szúrta meg, amelyek a mellkasát, hátát, nyakát kis-közepes, közepesnél nagyobb erővel érték, ezzel a sértett halálát okozta.

A használt eszköz, a szúrások száma, ereje, valamint az okozott sérülések helye és jellege arra mutatnak, hogy a vádlott tudatában felmerült a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége, és abba belenyugodva, aziránt közömbösen cselekedett.

A bizonyítékokból megállapítható, hogy a sértett erőteljesen védekezett, küzdött az életéért, az átlagost meghaladó intenzitású elkövetési mód az ölési magatartással szükségszerűen együtt járó fájdalomnál nagyobb kint, halálfélelmet okozott a sértettnek.

Mindezeket figyelembe véve, az ítéletábra a vádlott cselekményét - a többlettényállási elem megvalósulása folytán - különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének minősítette.

A jogi értékelés, az e téren levont következtetések a felülbírálatnál irányadó, első fokon megállapított tényálláson alapulnak, így a felülmérlegelés tilalmára vonatkozó védelmi okfejtések eleve nem foghatnak helyt.

A védelem vitatta a kifosztás büntette tekintetében a vádlott eltulajdonítási szándékát. Az ítéletábra nem értett egyet azzal a védői állásponttal, miszerint a laptop elvitelét a helyszínről, büntetlen utócselekményként kell értékelni.

A vádlottnál ugyanis nem hiányzott az eltulajdonítási szándék, miután elvitte a sértett számítógépét, a magához vett gépen a lényeges adatokat otthon kitörölte, majd a fiának adta át értékesítésre, aki azt eladta. Mindez a nyomok eltüntetésére szolgáló utócselekménynél több mozzanatot takar, ezért az élet elleni bűncselekménnyel

valóságos anyagi halmazatot kellett megállapítani, a kifosztás büntette alól a vádlott felmentésére irányuló fellebbezésnek az ítéletábra ezért nem adott helyt.

A cselekmény elbírálásánál alkalmazandó jogszabályt illetően az ítéletábra osztotta a fellebbezési ügyészség és a védő álláspontját, miszerint a 2012. évi C. törvény /továbbiakban új Btk./ alkalmazása kedvezőbb a vádlottra.

A másodfokú felülbírálat során megváltoztatott minősítés, a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette az elkövetéskor illetve jelenleg hatályos anyagi jogi szabályok alapján ugyanazon büntetéssel fenyegetett, azaz 10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, a fegyház fokozat is azonosan van meghatározva.

Az új Btk. halmazati büntetésre vonatkozó, vádlottra kedvezőtlenebb felső határként meghatározott 25 év nem releváns, hisz fellebbezés hiányában a súlyosítási tilalom kijelöli a lehetséges büntetést a másodfokú bíróság számára.

A vádlott esetében minderre figyelemmel az új Btk. alkalmazása azért előnyösebb, mert a 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a fegyházbüntetésre ítélt vádlottal szemben a korábbi 4/5-ödhöz képest kétharmad rész letöltése után nyílik meg. Erre figyelemmel az ítéletábra a másodfokú elbírálás során a 2012. évi C. törvényt alkalmazta.

Ehhez igazodóan a másodfokú bíróság az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettként értékelt cselekményt az új Btk.160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d./ pontja szerinti emberölés büntettként minősítette, a kifosztás büntette a Btk.366.§ (1) bekezdés b./ pontja szerint minősül.

A minősítés megváltoztatására tekintettel a másodfokú bíróság új büntetést szabott ki.

A büntetés kiszabásánál a büntetésre kiható bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság által feltártakkal egyezően állapította meg.

A vagyon elleni bűncselekmény elszaporodottságát illetően - mint indítványozott további súlyosító körülmény - az ítéletábra gyakorlatában olyan konkrét adatok nincsenek, hogy ez a bűncselekményi forma - a kifosztás büntette - elszaporodott, ezért külön súlyosító tényezőként nem vette figyelembe.

Ugyanakkor nyomatékos enyhítő tényezőként értékelte az ítéletábra az élet elleni cselekményt közvetlen megelőző, érzelmileg, etikailag súlyosan kifogásolható sértetti magatartást, aminek vitathatatlanul komoly közrehatása volt a történetekre.

Az összes körülményt tekintve, bár nem meghatározó kiváltó ok a sértett közrehatása, de olyan enyhítő tényező, ami a vádlott javára értékelt más enyhítő körülményekkel együtt, kétségtelenül a büntetési célok egyéni oldalát kihangsúlyozva, esetében az új Btk.82.§ (2) bekezdés a./ pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazását lehetővé teszi, ahogyan arra az ügyész is utalt.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését ténybelileg és bűnösségére kiterjedően beismerte, a felderítésben való közreműködése azt támasztja alá, hogy tettét megbánta. Személye nem jelent olyan mértékű veszélyt a társadalomra, hogy a megváltozott minősítéshez igazodó felemelt büntetési tételkeret mellett, vele szemben az enyhítő szakasz alkalmazására ne kerülhetne sor.

Az enyhítő szakasszal kiszabott büntetés tehát valamennyi büntetéskiszabási tényezőt értékelve nem törvénysértő, mindebből következően enyhébb jogkövetkezmény szóba sem kerülhet.

A súlyosítási tilalmat nem érintő fegyház fokozat megállapítása az új Btk.37.§ (3) bekezdés a./ pont, ad./ alpontján alapul, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk.61.§ (1) és 62.§ (1) bekezdésén, mely igazodik a szabadságvesztés mértékéhez.

A fentiekre figyelemmel az ítéletábra az első fokú bíróság ítéletét a minősítés vonatkozásában a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A Btk. 92.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő tovább folyó beszámításáról.

Győr, 2014. január hó 7. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2012. november hó 27. napján kelt 4.B.561/2011/25. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Győr, 2014. január hó 7. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó